

ETNINĖS KULTŪROS GLOBOS TARYBA
PUSIAU NUOTOLINIO POSĖDŽIO PROTOKOLAS

2026-06-19 Nr. TP-7

Vilnius

Posėdis įvyko 2026 m. birželio 16 d. 14 val. e. ryšio priemonėmis nuotoliniu būdu.

Posėdžio pirmininkas – Virginijus Jocys.

Posėdžio sekretorė – Laura Stankevičienė.

Dalyvavo: Etninės kultūros globos tarybos (toliau – EKGT, Taryba) pirmininkas Virginijus Jocys, EKGT nariai – Rūta Čėsniienė, Sandra Daugirdienė, Ona Drobelenė, Angelė Kavaliauskienė, Greta Kėvelaitienė, dr. Lina Leparskienė, prof. dr. Lina Petrošienė, Milda Petkevičienė-Dečkuvienė, doc. dr. Dalia Senvaitytė, dr. Žilvytis Šaknys, doc. dr. Dalia Urbanavičienė, Asta Valiukevičienė, Rima Vasaitienė, Gailė Vanagienė, prof. habil. dr. Daiva Vyčnienė; EKGT specialistai – Valia Skrodenienė, Valdas Voveris, Asta Žernienė, Vilma Žukauskienė, Jūratė Pancerova, Gintaras Skamaročius; Suvalkijos (Sūduvos) regiono pirmininkas Andrius Milinkevičius; posėdžio svečiai: dr. Jūratė Petrikaitė (etnologė), dr. Vytautas Tumėnas (Lietuvos istorijos instituto etnologas), Gitana Baliutavičienė (Tautadienio idėjos autorė), Renata Jakimavičienė (Tautadienio komunikacijos kuratorė), dr. Tomas Baranauskas (Lietuvos istorikas, mokslininkas).

Posėdžio kvorumas yra. Posėdžio įrašas pridedamas.

DARBOTVARKĖ:

1. Dėl etninės kultūros būklės 2025 m. stebėsenos savivaldybėse rezultatų.
2. Dėl siūlomų atmintinų Eduardo Gizevijaus metų 2028-aisiais paskelbimo.
3. Dėl Tautadienio iniciatyvos ir Tautinio kostiumo dienos siūlymo.
4. Dėl Sūduvos pavadinimo teisinio įtvirtinimo.
5. Dėl bendro EKGT ir regioninių etninės kultūros globos tarybų posėdžio programos.
6. Kiti klausimai.

Darbotvarkė patvirtinta bendru sutarimu.

1. SVARSTYTA. Etninės kultūros būklės 2025 m. stebėsenos savivaldybėse rezultatai.

Virginijus Jocys pažymėjo, kad 2025 m. stebėsenos duomenys leidžia vertinti penkerių metų (2021–2025 m.) etninės kultūros būklės dinamiką savivaldybėse, matyti, kaip etninė kultūra integruojama į strateginius dokumentus, programas ir kitas savivaldybių veiklas. Taip pat atkreipė

dėmesį į naują stebėsenos sritį – nematerialaus kultūros paveldo vertybių sąvado kuravimą savivaldybėse. Pirmininkas siūlė stebėsenos rezultatus panaudoti diskusijoms su savivaldybėmis ir regioninėmis tarybomis bei apsvarstyti galimybę išskirti ir pagerbti geriausiai etninės kultūros srityje dirbančias savivaldybes.

V. Žukauskienė atkreipė dėmesį, kad dalis savivaldybių nepateikė išsamių atsakymų į su švietimu susijusius klausimus, nes ne visada turi reikiamą informaciją. Ji siūlė ateityje švietimo srities klausimus teikti tiesiogiai savivaldybių švietimo skyriams arba rengti atskiras anketas švietimo ir kultūros sritims.

D. Urbanavičienė pažymėjo, kad savivaldybių administracijos turėtų pačios užtikrinti informacijos surinkimą iš atsakingų skyrių, nes švietimo skyriai priklauso savivaldybių administracijoms. Ji atkreipė dėmesį, kad kreipiantis į savivaldybes nėra gaunami duomenys iš nevalstybinių mokyklų, todėl 2025 metais buvo atskirai surengta nevalstybinių mokyklų apklausa – gauta nedaug atsakymų, gal šiemet vertėtų pakartoti pateikiant šiemetinį naują klausimyną. Ankstesniais metais stebėsenos duomenys būdavo tikslinami regioninėse tarybose, todėl ji siūlė šią praktiką tęsti ir dėl naujosios (2025 metų būklės) apklausos. Šiemet buvo išplėstas klausimynas, siekiant išsiaiškinti, ar savivaldybėse paskirti atsakingi asmenys, sudarytos darbo grupės ir skiriamos lėšos veiklai dėl nematerialaus kultūros paveldo vertybių sąvado kuravimo. D. Urbanavičienė priminė, kad kovo mėn. jau buvo tartasi su Andriumi Milinkevičiumi, kad jis galėtų atlikti išsamesnį tyrimą remdamasis apklausos rezultatais dėl nematerialaus kultūros paveldo (toliau – NKP) klausimų kuravimo savivaldybėse. Ji pastebėjo, kad 2023–2025 m. atliekant kasmetines apklausas dėl strateginio planavimo dokumentų ir specialistų buvo gauti atsakymai jau iš visų savivaldybių, o į šiemetinę apklausą neatsakė 2 savivaldybės – Pasvalio ir Akmenės rajonų, todėl vertėtų šias savivaldybes dar kartą užklausti. D. Urbanavičienė išreiškė nuomonę, kad duomenis apie 2025 metų būklę būtų tikslinga integruoti į jos atliktą 2021–2024 metų tyrimą ir parengti platesnę analizę su išvadomis bei rekomendacijomis.

Andrius Milinkevičius pažymėjo, kad dalis savivaldybių dar nėra pasitvirtinusios nematerialaus kultūros paveldo vertybių sąvado nuostatų, todėl tyrimas būtų naudingas tiek Etninės kultūros globos tarybai, tiek pačioms savivaldybėms. Jis išreiškė pasirengimą analizuoti surinktus duomenis ir teikti siūlymus dėl tolesnių veiksmų.

Asta Valiukevičienė atkreipė dėmesį, kad savivaldybių pateikiami duomenys gali skirtis dėl skirtingo atsakingų darbuotojų statuso. Vienose savivaldybėse yra konkretūs specialistai, kitose – tik paskirtos funkcijos tam tikriems darbuotojams. Ji siūlė ateityje tikslinti klausimyną, aiškiau atskiriant specialistų pareigyles ir jiems priskirtas funkcijas.

Toliau diskutuota apie nematerialaus kultūros paveldo specialistų poreikį savivaldybėse. A. Valiukevičienė pabrėžė, kad net jei savivaldybėje šiuo metu nėra į sąvadą įtrauktų vertybių,

siekiamybė turėtų būti turėti atsakingą specialistą, kuris padėtų identifikuoti ir aktualinti vietos kultūros paveldą.

D. Urbanavičienė taip pat išskyrė etnokultūrinio ugdymo srities rezultatus. Ji pažymėjo, kad pirmą kartą buvo rinkti duomenys apie etnokultūrinę kompetenciją turinčius pedagogus ir mokyklų kraštotyros muziejus. Jos teigimu, gauti duomenys gali būti svarbūs pagrindžiant etninės kultūros specialistų ir pedagogų rengimo poreikį. Ji atkreipė dėmesį, kad kai kurios savivaldybės nurodė, kiek konkrečiai joms trūksta etninės kultūros kompetenciją turinčių pedagogų, tačiau nemažai savivaldybių atsakė, kad tokių pedagogų neturi ir jų jiems nereikia.

Daiva Vyčnienė išreiškė susirūpinimą dėl savivaldybių atsakymų, kuriuose nurodyta, kad etnokultūrinės kompetencijos specialistų trūkumo nėra ir jų nereikia.

Diskusijos pabaigoje sutarta stebėsenos duomenis pateikti regioninėms taryboms detalesnei analizei, skatinti savivaldybes aktyviau dalyvauti apklausose bei apsvarstyti galimybę išskirti ir pristatyti etninės kultūros puoselėjimo gerąją praktiką demonstruojančias savivaldybes būsimame bendrame tarybų posėdyje.

Kalbėjo: Virginijus Jocys, Dalia Urbanavičienė, Vilma Žukauskienė, Andrius Milinkevičius, Asta Valiukevičienė, Daiva Vyčnienė.

NUTARTA. 1. Išskirti pavyzdines (po 1–2) kiekvieno etnografinio regiono savivaldybes (etninės kultūros puoselėjimo gerąsias praktikas), kurias būtų galima pagerbti rugsėjo 29 d. posėdyje Kėdainiuose. Paruošti savivaldybių vertino kriterijų aprašą. 2. Klausimynus ateityje diferencijuoti pagal sritis (pvz., atskirai švietimo skyriams, atskirai kultūros), konsultuoti juos pildančius darbuotojus.

2. SVARSTYTA. Siūlomų atmintinų Eduardo Gizevijaus metų 2028-aisiais paskelbimas.

V. Jocys pažymėjo, kad Eduardo Gizevijaus 230-ųjų gimimo metinių minėjimo iniciatyva kelia diskusiją dėl atmintinų metų skelbimo principų. Seimas paprastai teikia pirmenybę apvalioms jubiliejinėms datoms, todėl tikėtinas neigiamas sprendimas, tačiau svarbu apsispręsti dėl Tarybos pozicijos ir galimų veiksmų. Priminta, kad atskiri regionai ar savivaldybės gali savarankiškai skelbti atmintinus metus ir organizuoti jų minėjimą.

G. Skamaročius pristatė Eduardo Gizevijaus asmenybę. Jis pabrėžė, kad E. Gizevijus yra svarbi tiek Sūduvos, tiek Mažosios Lietuvos kultūros istorijos asmenybė, jo darbai reikšmingi lietuvių etnografijai, tautosakai ir kultūros paveldo tyrimams. Pranešėjas akcentavo, kad šios giminės šaknys siejasi su Sūduvos kraštu, o pats jis didžiąją gyvenimo dalį dirbo Tilžėje. G. Skamaročius pažymėjo, kad Lietuvoje šiai asmenybei iki šiol skirta nepakankamai dėmesio, todėl 230-osios gimimo metinės būtų tinkama proga aktualizuoti jo palikimą. Jis informavo, kad Suvalkijos (Sūduvos) regioninė taryba jau yra priėmusi sprendimą 2028 m. minėti Eduardo Gizevijaus metus regioniniu lygmeniu.

Jūratė Pancerova informavo, kad Mažosios Lietuvos regioninė taryba yra aptarusi šią iniciatyvą ir planuoja prisidėti prie Eduardo Gizevijaus atminimo įprasminimo veiklų.

Virginijus Jocys siūlė rengiant teikimą gauti papildomas mokslines rekomendacijas iš akademinių institucijų ir ekspertų, kad iniciatyva būtų kuo išsamiau pagrįsta. Jis taip pat pažymėjo, kad net ir nesulaukus Seimo pritarimo būtų prasminga organizuoti minėjimo veiklas regioniniu mastu.

D. Senvaitytė pripažino Eduardo Gizevijaus svarbą Mažosios Lietuvos kultūros pažinimui, tačiau išreiškė abejones dėl atmintinų metų skyrimo praktikos. Jos nuomone, atmintinų metų statusas turėtų būti skiriamas išskirtinės nacionalinės reikšmės reiškiniams, istoriniams įvykiams ar ypač reikšmingoms sukaktims. Ji siūlė svarbių datų ir sukakčių planą sudaryti iš anksto, kad būtų išvengta iniciatyvų dubliavimo ir išlaikytas atmintinų metų išskirtinumas.

D. Urbanavičienė pažymėjo, kad Etninės kultūros globos taryba dažniausiai inicijuoja reiškinių, o ne asmenybių metų paskelbimą, tačiau kai kurie etninei kultūrai itin reikšmingi žmonės taip pat verti didesnio dėmesio.

V. Tumėnas atkreipė dėmesį į Eduardo Gizevijaus tarptautinį pripažinimą ir jo reikšmę Lietuvos kultūros istorijai. Jis pabrėžė Mažosios Lietuvos svarbą lietuvių kultūros raidai ir paragino ieškoti tinkamų šios asmenybės įprasminimo formų.

Apibendrinamas diskusiją Virginijus Jocys konstatavo, kad Tarybos nariai pripažįsta Eduardo Gizevijaus reikšmę Lietuvos kultūrai ir pritaria jo atminimo įprasminimui.

Kalbėjo: Virginijus Jocys, Dalia Urbanavičienė, Daiva Vyčinienė, Dalia Senvaitytė, Gintaras Skamaročius. Jūratė Pancerova, Žilvytis Šaknys, Asta Valiukevičienė.

NUTARTA (bendru sutarimu): 1. Surinkti rekomendacijas iš Mažosios Lietuvos ir Suvalkijos (Sūduvos) regionų bei teikti siūlymą Lietuvos Respublikos Seimui dėl atmintinų Eduardo Gizevijaus metų 2028-aisiais paskelbimo. 2. Rengti svarbių datų sąrašą dešimtmečiui į priekį, siekiant nuoseklumo.

3. SVARSTYTA. Tautadienio iniciatyva ir Tautinio kostiumo dienos siūlymas.

V. Jocys pristatė svarstomą klausimą. Jis pažymėjo, kad Tautadienio iniciatyva viešai nuskambėjo ir sukėlė diskusijų, keliamas klausimas dėl jos ištakų, tikslų bei santykio su jau egzistuojančia Liepos 6-osios (Tautinio kostiumo dienos) tradicija.

Tautadienio idėjos autorė Gitana Baliutavičienė pristatė iniciatyvos kilmę, pažymėdama, kad idėja kilo iš klausimo apie tautinio kostiumo dėvėjimą kasdienybėje ir darbo aplinkoje. Ji akcentavo, kad iniciatyva yra visuomeninė, kilusi iš rinkodaros ir komunikacijos patirčių, siekiant praplėsti tautinio kostiumo ar jo detalių naudojimą. G. Baliutavičienė pažymėjo, kad pasirinkta darbo diena dėl praktinių priežasčių – siekiant didesnio organizacijų, mokyklų ir įmonių įsitraukimo. Ji pabrėžė, kad iniciatyva

nėra konkurencinė Liepos 6-ajai, o siekia įtraukti naujas auditorijas ir skatinti nuolatinį kostiumo dėvėjimą.

Dalia Senvaitytė pažymėjo, kad iniciatyvos idėja yra graži, tačiau išreiškė abejones dėl naujos datos kūrimo tikslingumo.

Gitana Baliutavičienė replikuodama pažymėjo, kad iniciatyvos tikslas nėra konkuruoti su Liepos 6-ąja, o veikiau įtraukti tuos, kurie dar neturi tautinio kostiumo, ir skatinti jo „gyvumą“ įvairiomis progomis. Ji akcentavo, kad iniciatyva orientuota į procesą per visus metus, o ne į vieną datą.

D. Urbanavičienė pažymėjo, kad tautinis kostiumas yra šventinis drabužis, todėl jo dėvėjimas darbo dieną kelia konceptualių klausimų. Ji siūlė iniciatyvą plėsti, apimant ne tik kostiumą, bet ir platesnius tautinius simbolius, atributiką bei tautiškumo raišką. Taip pat ji siūlė Liepos 6-ąją palikti pagrindine reprezentacine švente.

G. Vanagienė pasisakė, kad iniciatyva atspindi tradicijos ir šiuolaikinės visuomenės sąveiką. Ji pažymėjo, kad darbo dienos formatas gali veikti kaip paskata įsitraukti, nes sukuria tam tikrą iššūkį ir skatina drąsą viešai dėvėti tautinį kostiumą. G. Vanagienė nematė tiesioginės konkurencijos tarp iniciatyvų ir akcentavo jų galimą tarpusavio papildomumą.

A. Valiukevičienė pažymėjo, kad praktikoje visuomenėje kyla neaiškumų dėl skirtingų iniciatyvų ir datų, todėl žmonės klaidina. Ji siūlė stiprinti komunikacijos aiškumą ir labiau sujungti esamas iniciatyvas į bendrą kryptį.

A. Kavaliauskienė pažymėjo, kad iniciatyvą matytų kaip edukacinę platformą, skirtą pažinti tautinį kostiumą ir jo kultūrinį kontekstą.

R. Čėsnienė sakė, kad iniciatyva turi didelį potencialą švietimo srityje. Ji akcentavo, kad mokyklos galėtų aktyviai įtraukti mokinius į edukacines veiklas, susijusias su tautiniu kostiumu ir tautine kultūra.

S. Daugirdienė pažymėjo, kad iniciatyva kilo iš visuomenės, o ne institucijų, ir todėl atspindi realų žmonių poreikį. Ji akcentavo augantį įsitraukimą iš bendruomenių, įmonių ir užsienio lietuvių. Taip pat ji pabrėžė, kad iniciatyva apima ne tik kostiumą, bet ir platesnius tautinės kultūros elementus – maistą, simboliką ir tradicijas.

L. Petrošienė išreiškė nuomonę, kad būtina išlaikyti iniciatyvos lengvumą ir kūrybiškumą. Ji įspėjo, kad per didelę institucionalizaciją gali apsunkinti iniciatyvos įgyvendinimą ir sumažinti jos gyvybingumą.

V. Jocys apibendrino, kad diskusijoje išryškėjo daug skirtingų požiūrių ir siūlymų. Jis siūlė institucijoms ir iniciatyvos rengėjams surengti mažesnės sudėties susitikimą, kuriame būtų išgryninta bendra kryptis.

Kalbėjo: Virginijus Jocys, Gitana Baliutavičienė, Renata Jakimavičienė, Dalia Senvaitytė, Dalia Urbanavičienė, Gitana Vanagienė, Asta Valiukevičienė, Sandra Daugirdienė.

NUTARTA (bendru sutarimu). Surengti bendrą Etninės kultūros globos tarybos, Lietuvos nacionalinio kultūros centro, Vilniaus etninės kultūros centro atstovų ir Tautadienio idėjos autorių diskusiją, ieškant būdų sujungti iniciatyvas į bendrą komunikacinę strategiją.

4. SVARSTYTA. Sūduvos pavadinimo teisinis įtvirtinimas.

V. Jocys pristatė klausimą, pažymėdamas, kad Sūduvos ir Suvalkijos pavadinimo vartosenos ir teisinio įtvirtinimo klausimas regiono taryboje svarstomas jau nuo 2013 m. Jis atkreipė dėmesį, kad esama kelių alternatyvų: palaikyti dabartinę dvinarę formą (Suvalkija (Sūduva)), svarstyti pavadinimų apkeitimą arba ieškoti kompromisinio sprendimo. Jis pasiūlė situaciją spręsti remiantis objektyvesne apklausa-tyrimu dėl pavadinimo vartosenos ir visuomenės nuomonės.

G. Skamaročius priminė, kad regiono pavadinimo keitimo iniciatyvai jau anksčiau ne kartą buvo pritarta tiek regiono taryboje, tiek Seimo Sūduvos krašto bičiulių grupėje. Jis teigė, kad atliktos apklausos rodo aiškią daugumos (apie 65–85 proc.) gyventojų paramą Sūduvos pavadinimui. Taip pat jis pabrėžė istorinius argumentus, kad Sūduvos vardas fiksuojamas dar XVII a. šaltiniuose (sūduvių pirmieji paminėjimai siekia net II a. vidurį) ir yra senesnis nei Suvalkijos pavadinimas, kuris siejamas su vėlesniais administraciniais pertvarkymais. Apibendrindamas jis akcentavo Sūduvos pavadinimo istorinį tęstinumą ir jo pagrindimą viešosios nuomonės bei istorinių šaltinių kontekste.

D. Urbanavičienė pasisakė, kad Sūduvos ir Suvalkijos terminai nėra tapačiai keičiami. Ji pažymėjo, kad „Suvalkija“ nėra istoriškai susiformavęs etnografinis pavadinimas, jis susijęs su okupacinės carinės Rusijos valdžios 1867 m. įtvirtintu administraciniu dariniu Suvalkų gubernija (pavadintą pagal jos centrą – Suvalkus), kuri viso labo gyvavo tik 48 metus – iki 1915 m. Vien Suvalkijos pavadinimo (atmetant Užnemunės ir Sūduvos pavadinimus) įtvirtinimas prasidėjo sovietmečiu ir ypač nuo 1977 m., kai taip nutarė savo posėdyje etnologai ir lituanistai. Sūduvos kaip etnografinio regiono pavadinimo sugrąžinimas visų pirma turi politinę reikšmę, o kartu atspindi senojo paveldo atspindžius iki šių laikų.

D. Senvaitytė pasisakė, kad Sūduva ir Suvalkija yra skirtingo pobūdžio terminai, apimantys skirtingas istorines ir kultūrines realijas.

T. Baranauskas pabrėžė, kad regionų ribos ir pavadinimai istoriškai kinta, todėl jų absoliutinti negalima. Jis siūlė svarstyti simbolinį Sūduvos pavadinimo išsaugojimą kaip kultūrinį-istorinį paveldą.

Ž. Šaknys argumentavo, kad praktinė vartosena rodo, jog žmonės save identifikuoja kaip suvalkiečius, zanavykus ar kapsus, bet ne kaip sūduvius.

V. Tumėnas atkreipė dėmesį, kad abu pavadinimus galima vartoti, nes suvalkiečiai siejami su etnografine kultūra, o Sūduva – su archeologine kultūra.

Kilo abejonių dėl papildomų administracinių ir finansinių kaštų keičiant pavadinimus.

A. Milinkevičius pritarė, kad kyla daug diskusijų ir reikia ieškoti bendro sutarimo remiantis tyrimu.

V. Jocys apibendrino, kad vienos nuomonės dėl pavadinimo nėra ir pasiūlė rengti kvalifikuotą sociologinį ir vartosenos tyrimą, kuris padėtų nustatyti gyventojų savimonę ir terminų vartoseną.

Nuomonės dėl tyrimo-apklausos reikalingumo išsiskyrė, todėl vyko balsavimas. Dėl siūlymo atlikti kvalifikuotą tyrimą iš viso balsavo 15 Tarybos narių. Balsavimo rezultatai:

- Už: 11
- Susilaikė: 3
- Prieš: 1

Kalbėjo: Virginijus Jocys, Vytautas Tumėnas, Gintaras Skamaročius, Andrius Milinkevičius, Tomas Baranauskas, Žilvytis Šaknys, Dalia Urbanavičienė, Daiva Vyčienė.

NUTARTA (balsų dauguma). Inicijuoti kvalifikuotą, reprezentatyvų Suvalkijos (Sūduvos) regiono vardo vartosenos ir regioninės savimonės tyrimą (apklausą), įvertinant du pavadinimo vartojimo variantus: „Suvalkija (Sūduva)“ (esama vartosena) ir „Sūduva (Suvalkija)“.

5. SVARSTYTA. Bendro EKG T ir regioninių etninės kultūros globos tarybų posėdžio programa.

V. Jocys pristatė būsimo bendro EKG T ir regioninių etninės kultūros globos tarybų posėdžio programą Kėdainiuose. Jis akcentavo, kad renginyje planuojama aptarti regioninės tapatybės raidą, įtraukiant skirtingų Lietuvos etnografinių regionų (Aukštaitijos, Dzūkijos (Dainavos), Mažosios Lietuvos, Suvalkijos (Sūduvos), Žemaitijos) pranešimus, kuriuos galėtų pristatyti regionų pirmininkai. Taip pat jis siūlė kitą teminę dalį – savivaldybių gerųjų etninės kultūros puoselėjimo pavyzdžių pristatymą, atrenkant kelias savivaldybes kaip sektinus modelius.

D. Urbanavičienė priminė šių metų kovo 10 d. Tarybos posėdžio sprendimą, kad į bendro regioninių tarybų posėdžio programą būtų įrašyta diskusija apie etnoregioninės tapatybės ugdymo židinių įtvirtinimo poreikį, ar verta tęsti esamų etnoregioninės tapatybės ugdymo židinių sąrašo sudarymą, taip pat ar verta rengti jau pradėtą Rekomendacijų dėl etnoregioninės tapatybės ugdymo centrų kūrimo ar stiprinimo projektą. Ji pabrėžė, kad tai yra atskira, jau suplanuota tema, kuri neturėtų būti supaprastinta ar sutapatinta su kitomis renginio dalimis.

Kalbėjo: Virginijus Jocys, Dalia Urbanavičienė.

NUTARTA (bendru sutarimu). Bendro EKG T ir regioninių etninės kultūros globos tarybų posėdžio programoje numatyti diskusijas regioninės tapatybės (istorinių, kultūrinių) centrų raidos, regioninės tapatybės ir etninės kultūros ugdymo klausimais bei pristatyti gerąją savivaldybių etninės kultūros puoselėjimo praktiką.

6. Kiti klausimai.

Ž. Šaknys informavo, kad 2026 m. gruodžio 8 d. Lietuvos istorijos institute planuojamas seminaras, skirtas etnologo prof. Vacio Miliaus 100-osioms gimimo metinėms paminėti.

V. Jocys informavo, kad EKGTT rengia dokumentaciją, skirtą internetinių tinklų kibernetiniam saugumui užtikrinti.

Posėdžio pirmininkas

Virginijus Jocys

Posėdžio sekretorė

Laura Stankevičienė